

Čís. 36 dis.

Nesplnil-li advokát daného slova a tím dobrovolně převzatého závazku, porušil tím povinnost čestnosti, již byl podle § 10 adv. ř. povinen.

(Rozh. ze dne 16. září 1927, Ds II 16/26.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a advokátních kandidátů vyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání zástupce advokátní komory v Brně z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 6. února 1926, jímž byl obviněný sprostěn z obžaloby pro kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, změnil napadený nálezu kárné rady a uznal obviněného vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že, ačkoli se dopisem ze dne 15. září 1923 proti Dr. Karlu N-ému, právnímu zástupci manželů Gabriela a Františky N-ových, kteří od jeho klienta inž. Vladimíra M-y koupili dům čis. 14 v D-ské ulici v B., zavázal, že zaplatí ze svého pohledávku P-ské banky v B. ve výši 10.000 Kč na tomto domě vážnoucí a že za to přijímá osobní záruku, tomuto svému závazku nedostál, nýbrž dal se žalovati, pustil se do sporu a uzavřev posléze smír, nedodržel jej opětne a vyřídil celou tuto věc teprve, když byla proti němu vedena exekuce.

Důvody:

Kárná rada neshledala v jednání obviněného, vylíčeném v odkazovacím usnesení nejvyššího soudu ze dne 21. prosince 1925, č. j. Ds II 5/25, kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, majíc za to, že, nelze-li — jak ono usnesení samo praví — spatřovati zlehčení cti a vážnosti advokátského stavu v tom, že se obviněný neostýchal podepsati za Vladimíra M-u směnku a převzítí proti manželům N-ovým osobní ručení za dluhy na prodaném domě vážnoucí, nelze za dané situace ani nic závadného shledávati v dalším jednání obviněného, jež prý bylo jen důsledkem podpisu směnky a osobní záruky za ony dluhy, zejména nelze prý viděti nic nečestného, přičícího se cti a vážnosti stavu, v tom, že se obviněný — když seznal, že se dal Vladimírem M-ou zlákat k přátelské ochotě a že se ukvapil, slíbiv dopisem ze dne 15. září 1923 Dr. Karlu N-ému, zástupci manželů N-ových, že zaplatí ze svého pohledávku P-ské banky ve výši 10.000 Kč, — bránil proti žalobě na splnění tohoto závazku, a nechal dojíti i k exekuci. Kárný nálezu v té příčině dále dovozuje, že žádný zákonný předpis nestanoví pro advokáta vyšší a zostřenější povinnost, plniti závazky k třetím osobám, a že by příslušníci stavu advokátského byli postaveni mimo zákon, kdyby měli býti kárně stíháni proto, že včas nesplnili, k čemu se zavázali. Advokát má prý

sice zvláštní povinnosti k svým mandantům a povinnosti stavovské, avšak nemůže býti na tom hůře, než každý jiný občan, pokud jde o chování a jednání, podléhající obecným právním předpisům, a pokud jedná v mezích obecně platných zvyklostí a pokud se nedopustí něčeho nečestného. S tímto názorem kárné rady nelze souhlasiti. Zlehčení cti a vážnosti stavu nespočívalo by arci v tom, že se obviněný bránil proti žalobě o splnění závazku převzatého dopisem ze dne 15. září 1923, považuje jej, ať právem či neprávem, za neplatný, ani v tom, že splnění tohoto závazku z důvodů jím neudaných, jichž oprávněnost proto nelze posouditi, protahoval a musel býti exekucí k němu donucen, — kdyby se nebyl zavázal, že zaplatí ze svého pohledávku P-ské banky v B. ve výši 10.000 Kč, a že za to přejímá osobní záruku. Leč obviněný zlehčil čest a vážnost stavu tím, že porušil dané slovo, v jehož splnění manželé N-ovi a jejich právní zástupce důvěřovali, nezajistivše se nijak proti Vladimíru M-ovi. Splnění daného slova jest povinností každého čestného muže, tím více pak advokáta. Nesplnil-li obviněný daného slova a tím i dobrovolně převzatého závazku, ač k tomu byl Drem N-ým často ústně i písemně vyzván, porušil tím povinnost čestnosti, již byl jako advokát podle § 10 adv. řádu povinen. Bylo proto odůvodněnému odvolání zástupce advokátní komory vyhověti a uznati právem, jak se stalo.

Čís. 37 dis.

Advokát dbalý cti a vážnosti stavu musí své jednání zařídit tak, by nevzniklo ani zdání, že není bezvadným.

Jde o kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, vedl-li advokát exekuci pro nepatrný poplatek (porto a doručné), jež mu dlužník jeho klienta (vyrovnav celou pohledávku), nedopatřením opomenul zaplatiti, aniž ho dříve na to upozornil.

(Rozh. ze dne 16. září 1927, Ds II 4/27.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a advokátních kandidátů vyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání zástupce advokátní komory v Brně z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 29. ledna 1927, jímž byl obviněný sprostěn z obžaloby pro kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, zrušil napadený nálezh kárné rady a uznal obviněného vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že proti firmě B. a K. ve V., která mu pro jeho klienta Františka P-u zaslala poštou podle právoplatného rozsudku tomuto příslušející peníz 213 Kč 10 h, vedl mobilární exekuci pro porto a pro doručné ve výši 1 Kč 50 h, které od zaslaných peněz zaplatil.